

Informacje na temat afrykańskiego pomoru świń (ASF)

Afrykański pomór świń (ASF) to szybko szerząca się choroba wirusowa, na którą podatne są świnie domowe, dzikie świnie oraz dziki. Pozostałe gatunki zwierząt są na zakażenie wirusem ASF niewrażliwe. Człowiek także nie jest wrażliwy na zakażenie wirusem ASF w związku, z czym choroba ta nie stwarza zagrożenia dla jego zdrowia i życia.

Wg informacji Głównego Lekarza Weterynarii **na terenie Polski wystąpił dwudziesty trzeci przypadek tej choroby u świń domowych od początku wystąpienia ASF w Polsce** tj. od 17 lutego 2014r., a aż dwudziesty w bieżącym roku. Służby weterynaryjne stwierdziły 112 przypadków ASF u dzików

Najczęściej wprowadzenie wirusa ASF do kraju wolnego od choroby następuje poprzez przemieszczanie się dzików, transport mięsa, produktów mięsnych, odpadków kuchennych i poubojowych, pochodzących od chorych świń i dzików.

Najczęstszą przyczyną zakażenia świń jest bezpośredni kontakt ze zwierzętami zakażonymi lub zakażonymi odpadkami żywnościowymi.

W przypadku terenów o wysokim zagęszczeniu gospodarstw utrzymujących świnie, rozprzestrzenianie się wirusa między gospodarstwami jest łatwe, za pośrednictwem osób odwiedzających gospodarstwo, zakażonej paszy, wody, wyposażenia oraz skarmiania zwierząt odpadami kuchennymi i (zlewkami).

Najczęściej obserwowane objawy kliniczne ujawniają się po 6-10 dniach po zakażeniu.

Pierwszym i jedynym objawem klinicznym jest **wysoka gorączka**, z tym że gorączkujące świnie mają początkowo zachowany apetyt i zachowują się normalnie, tylko niektóre wykazują objawy podniecenia lub dużo leżą.

Stan taki utrzymuje się przez 3-4 dni, tj. do momentu spadku wewnętrznej ciepłoty ciała poniżej normy, który ma miejsce zwykle 24 godziny przed śmiercią.

Do najczęściej spotykanych objawów klinicznych, powstających po spadku gorączki i poprzedzających śmierć zwierząt chorych należą: **sinica skóry uszu, brzucha i boków ciała, drobne, lecz liczne wybroczyny w skórze, duszność, pienisty i niejednokrotnie krwisty wypływ z nosa, zapalenie spojówek i wypływ z worka spojówkowego, biegunka, często z domieszką krwi, wymioty**. U niektórych świń zakażonych sztucznie obserwowano **objawy nerwowe**. Maciory prośne z reguły ronią.

Ryzyko zmniejszenia tej groźnej choroby świń można zmniejszyć poprzez stosowanie następujących zasad:

- poddawanie nowo zakupionych świń kwarantannie (czasowej izolacji od reszty stada, trwającej minimum 4 tygodnie);
- nie wprowadzania do gospodarstwa zwierząt niewiadomego pochodzenia - bez świadectwa zdrowia, zabezpieczenie swojego gospodarstwa przed przedostaniem się dzików (paszy przed dostępem zwierząt wolno żyjących);
- stosowanie w gospodarstwie procedur sanitarnych - utrzymywanie gospodarstwa w czystości, dbanie o czystość sprzętu używanego w gospodarstwie, stosowanie odkażania bieżącego, używania osobnego obuwia, odzieży ochronnej oraz narzędzi do obsługi zwierząt.

Posiadacz zwierząt, który zauważył objawy nasuwające podejrzenie choroby zakaźnej, jest zobowiązany do natychmiastowego zgłoszenia podejrzenia choroby (obowiązek ustawowy obwarowany sankcją karną).

Zgłoszenie należy przekazać do **powiatowego lekarza weterynarii** bezpośrednio, albo za pośrednictwem **lekarza weterynarii** opiekującego się gospodarstwem lub właściwego miejscowo organu samorządu terytorialnego (**wójta, burmistrza**).

Po dokonaniu zgłoszenia - do czasu przybycia urzędowego lekarza weterynarii – hodowca zwierząt zobowiązany jest do:

- izolacji i strzeżenia w gospodarstwie wszystkich przebywających tam zwierząt;
- wstrzymania się od wywożenia, wynoszenia i zbywania produktów z gospodarstwa, w szczególności mięsa, zwłok zwierzęcych, środków żywienia zwierząt, wody, ściółki, nawozów naturalnych;
- uniemożliwienia dostępu osobom postronnym do pomieszczeń lub miejsc, w których znajdują się zwierzęta podejrzane o zakażenie lub chorobę.